

دومین دوره مسابقات داوری تجاری (آذر ۱۳۹۵)

لایحه خواهان (ادعانامه و دفاعیه)

کد گروه: BD822

خواهان:

شرکت Sinbad Capital AS. (سینباد) با مسولیت محدود

خواندگان:

(۱) شرکت آینده سپید آریا نوین سفر (آسان سفر) به شماره ثبت ۵۹۸۴۲ (۲) شرکت آتیه سازان آریا نوپا

سیر (آسان سیر) (۳) آقای مهدی آیینه وند (۴) آقای احسان احمدیان (۵) خانم سمیرا دهباشی

۱۵ دی ماه ۱۳۹۵

مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران

به نام خدا

جناب آقای دکتر محبی

دبیرکل مرکز حقوقی و داوری اتاق بازرگانی ایران

با عرض سلام و ادای احترام

پیرو دادخواست داوری تقدیم شده از طرف آقای بهروز شرافت به وکالت از شرکت سینباد کپیتال، لایحه خواهان به حضور ایفاد می گردد.

خواهان: شرکت Sinbad Capital AS. (سینباد) با مسولیت محدود

خواندگان: (۱) شرکت آینده سپید آریا نوین سفر (آسان سفر) به شماره ثبت ۵۹۸۴۲ (۲) شرکت آتیه سازان آریا نوپا سیر (آسان سیر) (۳) آقای مهدی آیینه وند (۴) آقای احسان احمدیان (۵) خانم سمیرا دهباشی

وکیل یا نماینده قانونی: گروه شماره BD822

خواسته‌ها: ۱- محکومیت خواندگان ردیف سوم تا پنجم به پرداخت خسارت تاخیر انتقال سهام ماده ۵,۴ قرارداد خرید سهم به مبلغ ۳۵۰ هزار یورو معادل ۱۴ ماه تاخیر در انتقال سهام

۲- الزام خواندگان سوم تا پنجم به اعمال حق و سهم خواهان در افزایش سرمایه مورخ ۱۴ آبان ۱۳۹۰ مطابق با ماده ۵,۶ قرارداد سهامداران (الزام به انجام تعهد)

۳- ابطال فرایند تصفیه و استرداد دارایی های شرکت آسان سفر جهت انجام فرایند قانونی تصفیه

۴- الزام خواندگان ردیف سوم تا پنجم به پرداخت وجوه موضوع سرمایه گذاری به خواهان با اعمال حق تقدم موضوع ماده ۷,۴ قرارداد سهامداران

۵- الزام خوانندگان ردیف اول، سوم تا پنجم به پرداخت سود سهام به شرح این لایحه

دلایل و منضمات:

رای دادگاه به شماره دادنامه ۹۱۰۹۹۷۰۲۲۱۷۰۰۹۳۵ مورخ ۱۳۹۱/۰۷/۰۸ صادره از شعبه ۱۷ دادگاه تجدیدنظر استان

فهرست مطالب

- ۱- شرح پرونده ----- صفحه ۴
- ۲- پاسخ به ایرادات شکلی ----- صفحه ۵
- ۱-۲- صلاحیت مرکز داوری اتاق بازرگانی (پاسخ به ایراد شکلی موضوع بند ۱ و ۲ پاسخ خواننده)-----
صفحه ۵
- ۲-۲- اقامه دعوی به طرفیت شرکت در شرف انحلال (پاسخ به ایراد موضوع بند ۳ پاسخ خواننده) ---
صفحه ۶
- ۲-۳- طرح دعوی بطرفیت شرکت آسان سیر (پاسخ به بند ۴ پاسخ خواننده) ----- صفحه ۶
- ۳- ادعاینامه (خواسته‌ها)----- صفحه ۷
- ۱-۳- خواسته اول: مطالبه خسارت تاخیر تادیه (و پاسخ به بند ۸ پاسخ خواننده)----- صفحه ۷
- ۲-۳- خواسته دوم: اعمال سهم سینیاد در افزایش سرمایه----- صفحه ۸
- ۳-۳- خواسته سوم: ابطال فرایند تصفیه و استرداد دارایی های شرکت آسان سفر جهت انجام فرایند
قانونی تصفیه----- صفحه ۹
- ۴-۳- خواسته چهارم: پرداخت وجوه موضوع سرمایه گذاری با اعمال حق تقدم----- صفحه ۹
- ۵-۳- خواسته پنجم: پرداخت سود سهام (پاسخ به بند ۱۳ پاسخ خواننده)----- صفحه ۱۰

- ۴- دفاعیه (پاسخ به دادخواست تقابل) ----- صفحه ۱۰
- ۴-۱- عدم امکان اعمال ماده ۱۶ قرارداد خرید سهم ----- صفحه ۱۰
- ۴-۲- عدم تعلق خسارت تاخیر تادیه (پاسخ به بند ۷ و ۱۴ پاسخ خوانده) ----- صفحه ۱۱
- منابع و مآخذ ----- صفحه ۱۳

۱- شرح پرونده:

شرکت سینباد کپیتال که در نروژ ثبت شده است به قصد سرمایه گذاری در ایران با شرکتی بنام آسان سفر وارد مذاکره شده و دو قرارداد به امضاء نمایندگان قانونی هر دو شرکت می رسد که قرارداد اولی در خصوص خرید ۲۴ درصد از سهام شرکت آسان سفر و قرارداد دوم در مورد تعهداتی بین سهامداران و شخص خریدار (سرمایه گذار) می باشد. بر اساس قرارداد خرید سهام شرکت سینباد ابتدا مبلغ ۳۰۰ هزار یورو را به شرکت فروشنده پرداخت می نماید تا بعد از انتقال قانونی سهام موضوع معامله به وی، بقیه مبلغ را که ۷۸۰ هزار یورو می باشد در سه قسط به شرکت پرداخت نموده تا بعد از طریق افزایش سرمایه از محل مطالبات به سرمایه تبدیل شود. قرارداد خرید سهام در مورخه ۹۰/۲/۱ منعقد شده و همزمان با آن قسط اول به مبلغ ۳۰۰ هزار یورو به شرکت آسان سفر پرداخت می شود. مدت زمان توافق شده برای انتقال سهام ۶۰ روز از تاریخ قرارداد خرید سهام است که متأسفانه با کارشکنی فروشندگان عملاً انتقال قانونی سهام بعد از مذاکرات و پیگیری های بسیار حدوداً ۱۴ ماه بعد و در شهریور سال ۱۳۹۱ انجام می شود. این مذاکرات شامل ارسال اظهارنامه، ارشادات اداره ثبت شرکتها مبنی بر مراجعه به مرجع قضایی یا ارائه وکالت رسمی می باشد.

علاوه براین، فروشندگان سهام با آگاهی از مقررات موضوعه کشور مبنی بر مقررات انتخاب هیات مدیره و علیرغم وعده های بی اساس مبنی بر امکان حضور دائم شرکت سینباد در اداره شرکت، با فروش تنها ۲۴ درصد از سهام

عملا راه دخالت در مدیریت سینباد و انتخاب لاقبل یک نفر بعنوان هیئت مدیره را مسدود نمودند تا با فراغ خاطر برنامه های خود را پیاده نمایند.

با وصول ۳۰۰ هزار یورو و مسدود نمودن امکان دخالت سینباد، در اواسط سال ۱۳۹۰ سهامداران فروشنده اقدام به افزایش سرمایه بدون لحاظ نمودن حقوق سینباد نمودند که شرکت خواهان همواره متعرض این افزایش سرمایه غیرقانونی بوده است. در همین راستا و با توجه به عدم امکان اعمال نظر سینباد در تصمیم گیری های شرکت، در سال ۱۳۹۴ سهامداران آسان سفر اقدام به انحلال اختیاری شرکت و تاسیس شرکتی جدید با سهامداری ۹۰ درصدی یک شرکت انگلیسی نمودند و تمامی اموال و متعلقات شرکت آسان سفر که بخشی از حقوق سینباد بود، توسط مدیر تصفیه در قالب عقد صلح به شرکت جدید منتقل گردید. این در حالی بود که بر اساس توافق بین سهامداران و سینباد، شخص اخیر الذکر در صورت انحلال شرکت دارای حق تقدم در وصول ماحصل فروش اموال شرکت بوده است.

بنابراین با شرح مختصر واقع، مطالبی را جهت تشحیذ ذهن داوران محترم مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران به عرض می رساند:

۲- پاسخ به ایرادات شکلی:

۲-۱- صلاحیت مرکز داوری اتاق بازرگانی (پاسخ به ایراد شکلی موضوع بند ۱ و ۲ پاسخ خواننده):

با مذاقه در مفاد قراردادهای خرید سهام و سهامداران ملاحظه می شود که در یکی از قراردادهای مرکز داوری اتاق بازرگانی صراحتا به عنوان مرجع حل اختلاف تعیین شده و در قرارداد دیگر داوری به عنوان اولین راهکار حل و فصل اختلاف پیش بینی شده و مورد توافق طرفین است. از یک سو اطلاق داوری در قرارداد خرید سهم، حاکی از این است که اصل داوری مورد توافق بوده اما در خصوص نوع آن (موردی یا سازمانی) و کیفیت طرح و قواعد رسیدگی آن توافق نشده است. از سوی دیگر مفاد و وحدت تاریخ دو قرارداد، نشاندهنده ارتباط وثیقی است که

بین تفسیر و اجرای تعهدات مندرج در آنها وجود دارد و لاجرم حل اختلافات ناشی از آنها را نیز به هم گره می‌زند. لذا با توجه به این که اطراف قرارداد نسبت به اصل ارجاع امر به داوری اتفاق نظر داشته و دعاوی ناشی از دو قرارداد مرتبط هستند، تصمیم مقتضی هیات داوران مبنی بر صلاحیت آن داوران محترم و مجرا شدن قواعد رسیدگی مرکز داوری با اختیارات حاصله از بند ۲ ماده ۱۹ قانون داوری تجاری بین المللی مصوب ۱۳۷۶/۶/۲۶ مورد تقاضاست. چنانکه قبلا نیز در دادخواست داوری بیان شده، خواهان با استفاده از مجوز ماده ۹ قانون مذکور با مراجعه به دادگاه عمومی مقر داوری تقاضای دستور موقتی را تقدیم نموده است. از جواز مندرج در این ماده و صراحت بند ت ماده ۳۵ قواعد و آیین داوری مرکز داوری روشن می‌گردد که توسل به دادگاه برای صدور دستور موقت مانع از ارجاع امر به داوری نیست.

۲-۲- اقامه دعوی به طرفیت شرکت در شرف انحلال (پاسخ به ایراد موضوع بند ۳ پاسخ خواننده):

در خصوص ادعای خواننده مبنی بر لزوم طرح دعوی به طرفیت مدیر تصفیه نیز، هیات داوران مستحضرنند که مطابق ماده ۲۰۸ قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷/۱۱/۲۴ تا خاتمه امر تصفیه شخصیت حقوقی شرکت جهت انجام امور مربوط به تصفیه باقی خواهد ماند و ماده ۲۰۳ همان قانون مقرر می‌کند که تصفیه امور شرکت سهامی با رعایت مقررات این قانون است مگر در مورد ورشکستگی که تابع مقررات ورشکستگی است؛ بدیهی است استثنای تصفیه امور شرکت ورشکسته به دلیل حجر آن شرکت و ممنوع بودن آن از دخالت در امور داخلی خود است لذا مدیر تصفیه به قائم مقامی وارد عمل می‌شود. این امر در مورد شرکت در شرف انحلال منتفی است و این شرکت مطابق با ماده ۲۰۸ قانون پیش گفته می‌تواند طرف دعوی قرار گیرد.

۳-۲- طرح دعوی بطرفیت شرکت آسان سیر (پاسخ به بند ۴ پاسخ خواننده):

از طرف دیگر در رابطه با ادعای وکیل محترم خوانده مبنی بر طرح دعوا به طرفیت شرکت آسان سیر شایان ذکر است طرح دعوی ابطال صلح و ابطال عملیات انحلال شرکت با هدف جلوگیری از اطاله دادرسی بوده است، چه اینکه می دانیم این حق برای شرکت آسان سیر وجود دارد که بعداً بعنوان معترض ثالث به حکم صادره اعتراض نماید که این مهم موجب تطویل فرایند دادرسی می شود، لذا با خوانده قرار دادن وی عملاً قصد درگیر نمودن وی با پرونده و ارائه پاسخ از هیئت مدیره آن شرکت هستیم. علاوه براین، هدف اصلی خواهان از ابطال انحلال شرکت آسان سفر، در واقع اعاده مالکیت اموال شرکت مزبور و ابطال فرآیند تصفیه و جری مجدد آن بر مبنای مقررات قانون تجارت و با لحاظ نمودن حقوق سینباد است.

۳- ادعانامه (خواسته‌ها)

۳-۱- خواسته اول: مطالبه خسارت تاخیر تادیه (و پاسخ به بند ۸ پاسخ خوانده)

فروشنندگان سهام در انتقال سهام مرتکب تاخیر شده و این امر زمینه عدم برخورداری خواهان از سود سهم و سایر مزایای متصوره برای وی بوده است. فارغ از میزان خسارت وارده، خواهان متقاضی اعمال ماده ۵،۴ قرارداد خرید سهم و محکومیت خوانده به پرداخت وجه التزام مندرج در آن از تاریخی که مقرر بوده انتقال انجام شود تا زمان انتقال قانونی است. خواندگان مدعی هستند که جهت امضای وکالتنامه رسمی در دفترخانه حاضر شده‌اند، اما گواهی مبنی بر عدم حضور خواهان که مدعای آنها را ثابت کند ارائه ننمودند. بر فرض ارائه چنین گواهی‌ای نیز داوران محترم به خوبی می‌دانند حضور خوانده در دفترخانه تنها برای مهیا کردن زمینه انتقال سهام بوده و نه انتقال سهام و با بیش از یک سال تاخیر از تاریخی که مقرر بوده سهام منتقل شود (از اول تیر ماه تا شهریور ۱۳۹۱)، انجام شده است. مطابق با قرارداد خرید سهم نیز (قسمت اخیر ماده ۵،۳) این وکالت نافعی تکلیف فروشنندگان نیست و آنان همچنان ملتزم بوده‌اند در تاریخ معهود تعهد خود را انجام دهند. خسارت تاخیر نیز به

تعهد آنان برای انتقال سهام تعلق می‌گیرد فارغ از اینکه نحوه انتقال سهام به چه صورت (اصالتا یا وکالتا) انجام پذیرد.

۲-۳ - خواسته دوم: اعمال سهم سینباد در افزایش سرمایه

در خصوص اعمال سهم سینباد در افزایش سرمایه ما معتقدیم فارغ از نحوه نگارش ماده ۵,۶ قرارداد سهامداران، به لحاظ عملی و منطقی این ماده حاوی نفعی برای خواهان در افزایش سرمایه است و تعهدی را متقابلا بر عهده خواندگان قرار داده که عبارت از فراهم آوردن زمینه مشارکت سینباد در افزایش سرمایه است. با آگاهی از مقررات آمره قانون تجارت و اصل تفکیک شخصیت حقوقی شرکت از سهامداران، نظر به اصل لزوم قراردادهای، سهامداران به عنوان طرف قرارداد متعهد به فراهم نمودن شرایط اعمال سهم سینباد در افزایش سرمایه بوده و هستند. با این توضیح که به موجب ماده ۵,۶ قرارداد سهامداران، خواندگان ردیف سوم تا پنجم متعهد شده بودند که در صورت افزایش سرمایه شرکت، شرکت خواهان را مطلع نمایند تا با شرکت در تامین مالی، درصد سهام خود را به میزان ۲۴ درصد حفظ نماید. این افزایش سهم اگرچه منجر به تامین هدف شرکت سینباد از این سرمایه گذاری که شرکت در مدیریت است، نمی‌شود، روشن است که در میزان برخورداری وی از سود و مزایای سهام موثر است. هم اکنون نیز که سینباد مطابق با ضوابط ماده ۴۰ قانون اصلاح قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ سهامدار قانونی محسوب می‌شود این امر می‌بایست هر چه زودتر مهیا گردد. یعنی تا قبل از انتقال قانونی سهم، سهامداران به موجب قراردادی که خود امضا کرده بودند، متعهد بودند ترتیب اعمال سهم سینباد را فراهم کنند و حالا که سهام قانونا منتقل شده و سینباد مطابق قانون تجارت سهامدار است، به طریق اولی متعهد به اعمال ماده ۵,۶ هستند. لذا بدین وسیله موکل آمادگی خود را برای پرداخت مابقی وجوه موضوع ماده ۶ قرارداد خرید سهم و مشارکت در تامین مالی در ازای اعمال سهامش در افزایش سرمایه اعلام می‌کند. خواهان دعوی با اعطای اختیار بند ۳ ماده ۲۷ قانون دآوری تجاری بین المللی مصوب ۱۳۷۶/۶/۲۶ تقاضا دارد هیات داوران در خصوص کلیه خواسته‌ها ضمن در نظر داشتن عدل و انصاف، زمینه سازش و همکاری بعدی دو طرف

را در فرایند تصفیه شرکت فراهم کنند. هیات داورن مستحضرند که اعمال سهام سینباد در جریان امر تصفیه منتفی نبوده و در واقع جزئی از فرایند تصفیه دیون و تعهدات شرکت و سهامداران است.

۳-۳- خواسته سوم: ابطال فرایند تصفیه و استرداد دارایی های شرکت آسان سفر جهت انجام فرایند

قانونی تصفیه

چنانکه قبلا اشاره شد، خواهان جهت ضایع نشدن سرمایه گذاری خود در شرکت آسان سفر از طریق کاملا قانونی یعنی دستور موقت برای توقیف عملیات انحلال اقدام نموده. هم اکنون نیز با اختیارات حاصل از ماده ۹۸ قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی درخصوص تغییر نحوه دعوا، به عنوان خواسته سوم، ابطال فرایند تصفیه شرکت آسان سفر به دلیل عدم رعایت مقررات قانون تجارت و غبطه طلبکاران شرکت و الزام خوانده ردیف اول، سوم تا پنج به انجام فرایند قانونی تصفیه مورد درخواست است. در این جریان و پیرو تصحیح فرایند تصفیه، تقاضای ابطال قرارداد صلح که در واقع به منظور فرار از اجرای ماده ۷,۴ قرارداد سهامداران در این قالب منعقد شده است، مورد استدعاست. در واقع آنچه موضوع تقاضای ماست، قرار گرفتن فرایند انحلال شرکت در مسیر قانونی خود و پرداخت حقوق خواهان به طور کامل از اموال شرکت است. این حقوق شامل پرداخت مبلغ اسمی و سود کل سهام و سایر مزایای متعلق به سهام مطابق مقررات تصفیه امور شرکت ها پیش از انجام هرگونه معامله جدید به نام شرکت است. (مواد ۲۰۸ و ۲۲۴ قانون اصلاح قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷)

۳-۴- خواسته چهارم: پرداخت وجوه موضوع سرمایه گذاری با اعمال حق تقدم

خواهان به عنوان بخشی از خواسته خود مبنی بر تصحیح فرایند تصفیه و در راستای تنجیز خواسته چهارم خود، متقاضی الزام خواندگان براساس اصل لزوم قراردادها به انجام مفاد ماده ۷,۴ قرارداد سهامداران است. مطابق با

این ماده سهامداران می‌بایست در هنگام انحلال و فروش اموال شرکت جهت تصفیه دیون حق تقدم سینباد در برداشت حقوق خود از ماحصل فروش را به رسمیت شناخته و به آن عمل کنند.

۳-۵- خواسته پنجم: پرداخت سود سهام (پاسخ به بند ۱۳ پاسخ خواننده)

چنانکه هیات محترم داوران اشراف دارند تقسیم ده درصد از سود سهام مطابق با ماده ۹۰ قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ در هر حال الزامی است. لذا پرداخت سود سهام به شرکت سینباد حق مسلم و قانونی اوست که از تاریخ انعقاد قرارداد خرید سهام شرعا و قانونا نسبت به سهام، به وی تعلق می‌گرفته. در نتیجه، پرداخت این سود از تاریخ انعقاد قرارداد خرید سهام تا تاریخ انتقال سهام مطابق قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ با توجه به اصل لزوم قراردادهای از تعهدات سهامداران بوده و در تاریخ بعد از آن از تعهدات شرکت آسان سفر. بنابراین در صورتی که از تاریخ انعقاد قرارداد خرید سهام تا انتقال قانونی سهام، سودی به سهام تعلق گرفته باشد می‌بایست توسط سهامداران به نسبت سهامشان، به شرکت سینباد بازپرداخت شود.

۴- دفاعیه (پاسخ به دادخواست تقابل)

۴-۱- عدم امکان اعمال ماده ۱۶ قرارداد خرید سهام

با عنایت به خواسته خواننده محترم مبنی بر فروش تمام سهام خواهان به سایر سهامداران مطابق ماده ۱۶ قرارداد سهامداران، ضمن آنکه ارسال نامه مورخ ۱۳۹۰/۶/۱۲ توسط خواننده، در تاریخی که هنوز انتقال قانونی سهام انجام نشده بود، دلالت بر این دارد که خواننده نیز سینباد را سهامدار می‌شناخته، توجه هیات داوران را به قسمت اخیر ماده ۱۶ قرارداد خرید سهام جلب می‌کنیم: مطابق با این ماده خواننده دارای وکالت بلاعزل در انتقال سهام به سایر سهامداران بوده. لذا خوانندگان محترم در تاریخ فوق که هنوز انتقال مطابق قانون صورت نگرفته بود، می‌توانستند وکالتا انتقال سهام به سایر سهامداران را انجام دهند. خودداری از این امر و سپس اعطای

وکالت به سینباد جهت انتقال قانونی سهام، با اصل فوریت اعمال حق فسخ منافات داشته و آشکارا دلالت بر اسقاط حق موضوع ماده ۱۶ توسط خواندگان دارد.

از طرف دیگر شایان توجه است که بند "ج" و "د" ماده ۱۶ قرارداد به دو دلیل قابل اعمال نیست: اولاً اعمال وکالت مندرج در ماده مرقومه بنوعی اخراج سهامدار از شرکت محسوب می شود که این امر بر خلاف اصول بنیادین تاسیس و اداره شرکت است، چه اینکه اخراج سهامدار تنها در موارد ویژه ایی مثل ماده ۳۶، ۴۵ تا ۴۹ قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ پیش بینی شده است. از طرفی وصول مطالبات شرکت از جمله مبلغ باقی مانده اسمی سهام تشریفات مخصوص به خود را دارد که در مواد مورد اشاره پیش بینی شده است. ثانیاً با تکیه بر تعهدات وابسته و مرتبط به هم در قرارداد خرید سهام، عدم تادیه اقساط سه گانه از طرف خواهان مسبوق به قصور خواندگان در انتقال سهام قانونی سینباد است و این خسارت فرضی مستند به ترک فعل خواندگان می باشد.

۴-۲- عدم تعلق خسارت تاخیر تادیه (پاسخ به بند ۷ و ۱۴ پاسخ خواننده)

داوران محترم عنایت دارند که خسارت تاخیر تادیه بهای سهام نیز اگرچه مبتنی بر قرارداد فی مابین است، پس از پنج سال و بعد از مشاهده پیگیری قانونی توسط شرکت سینباد مطالبه شده است. یعنی خواننده ضمن تعلق در انجام تعهدات خود (نظیر عدم انتقال قانونی سهام، عدم احتساب سهام سینباد در افزایش سرمایه حداقل بعد از انتقال قانونی سهام) مطالبه خسارت تاخیر تادیه را به تاخیر انداخته است تا در ترازوی رابطه خواهان و خواننده کفه سنگین نصیب وی شود درحالیکه اصل حاکم بر قراردادهای مستمر یعنی اصل حسن نیت فراموش شده است. توجه به تاثیر تاخیر در مطالبه خسارت در میزان استحقاق زیان دیده، هم در رویه قضایی مشاهده شده (نمونه رای به پیوست است) و هم با توجه به تفاوت جایگاه دآوری با دادرسی در دادگاه ملی، مرجع دآوری اصولاً می تواند با توجه به میزان واقعی خسارت وارده و میزان تقصیر طرفین اصل ورود خسارت و میزان آن را

تشخیص دهد. در این خصوص از آن مرجع محترم خواستاریم چند نکته را در کنار سایر موارد به صلاحدید خود مدنظر قرار دهند:

با یک محاسبه مختصر مشخص می گردد که علت انتخاب عدد ۲۴ درصد برای انتقال سهام به شرکت سینباد چه بوده است. همانطور که مشاهده می شود ماده ۹ قرارداد سهامداران در تعارض آشکار با مواد ۸۸ و ۱۰۸ قانون اصلاح قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ است و ظاهراً حقی در مدیریت شرکت برای خواهان متصور کرده در حالیکه میزان سهام به نحوی محاسبه شده که سینباد چنین حقی نداشته باشد. با افزوده شدن فقط یک درصد به سهام سینباد، سینباد قانوناً از حق دخالت در مدیریت برخوردار می شد. اگر خوانندگان محترم معتقد باشند که درصد سهام مورد توافق اطراف قرارداد بوده، ما نیز معتقدیم برقراری شرایطی که سینباد در مدیریت نقش داشته باشد نیز مورد توافق قرار گرفته. در واقع هدف از سرمایه گذاری همین بوده. ادعای خواننده محترم (در بند ۹ و ۱۰ پاسخ خواننده) مبنی بر اینکه سینباد در کلیه جلسات حضور داشته نه همراه با مستندی محکمه پسند است و نه وافی مقصود خواهان.

توافق اطراف قرارداد خرید سهم بر این بوده که انتقال قانونی سهام در زمانی مقدم بر تاریخ پرداخت اقساط بهای سهام باشد. ضمن آنکه پرداخت بهای سهام در ازای نه فقط سهام بلکه به دست آوردن بخشی از مدیریت بوده؛ این امر از توافق طرفین بر نگرفتن سود نیز آشکار است. در واقع توافقات طرفین مبتنی بر محاسباتی بوده که ابتدائاً از سوی خواننده از جمله با سکوت، تعلل و به تاخیر انداختن ها، به هم خورده است.

جای تعجب و تاسف است که در تمام مدت اجرای قراردادهای خرید سهام و سهامداران، خوانندگان این دعوا نه تنها مستنکف از انجام تعهدات قراردادی و قانونی (مثل عدم تقسیم سود برخلاف قانون) خود بوده و موجبات سلب اعتماد خواهان (سرمایه گذار خارجی) را فراهم کرده اند، بلکه در نهایت نیز به جای تلاش در جهت رفع اختلاف از طریق مصالحه و احتساب سهام سینباد در افزایش سرمایه ویا فراهم کردن شرایط اعمال مدیریت،

شرکت آسان سفر را منحل و کلیه اموال را قبل از تصفیه قانونی صلح نموده‌اند تا خواهان را حتی از اعمال حق تقدم خود در فروش اموال محروم کنند!!

التهایه با توجه به موارد معروض، قضاوت را به هیات محترم داوران وامی گذاریم تا با مذاقه در توافقات ابتدائی طرفین از یک سو و نحوه عملکرد ایشان در طول مدت اجرای قراردادها از سوی دیگر، تصمیم شایسته اتخاذ فرمایند.

با تجدید احترام

منابع و مأخذ:

- ۱- قانون داوری تجاری بین المللی مصوب ۱۳۶۷
- ۲- قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷
- ۳- قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب ۱۳۷۹
- ۴- قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱
- ۵- فرحناکیان، فرشید، قانون تجارت در نظم حقوق کنونی، ۱۳۹۳، نشر میزان
- ۶- کاتوزیان، ناصر، قانون مدنی در نظم حقوق کنونی، چاپ بیست و چهارم، ۱۳۸۹، نشر میزان